

Bijeenkomsten in de Stichting Woon- en zorgcentrum Humanitas

3. Gezamenlijke bijeenkomsten met Vrouwen voor Elkaar

Kort verslag LHBTI-bijeenkomsten Vrouwen voor Elkaar op 8 en 15 oktober 2019

Omdat er nog vrij veel misverstanden en vooroordelen over homoseksualiteit bleken te bestaan onder vrouwen met een andere culturele achtergrond, hebben we besloten daar in samenwerking met Vrouwen voor Elkaar een paar bijeenkomsten aan te wijden. Dit was van tevoren in de groep aangekondigd en de opkomst was goed, 32 vrouwen waren aanwezig.

Voor 8 oktober hadden we een vrouw uitgenodigd die haar levensverhaal kwam vertellen en daarmee samenhangend ook allerlei feiten over homoseksualiteit aan de vrouwen mee gaf. We noemen haar in dit verslag Anneke.

Anneke begon haar verhaal met te laten zien dat zij een heel gewone vrouw was: moeder van kinderen, kleinkinderen, enz. Ze was geboren in een klein dorpje en was blij dat ze kon trouwen en het huis uit kon gaan. Met haar man kreeg ze twee kinderen en haar leven verliep vrij normaal, hoewel ze wel het gevoel had dat er iets miste, ze hadden een broer-en-zus-relatie.

Rond haar 50^e is ze op zichzelf gaan wonen om meer duidelijkheid te krijgen. Na 1,5 jaar vond ze rust en na 2 jaar werd ze plotseling enorm verliefd op een vrouw. Gelukkig was het wederzijds. Maar ze zei dat ze wel liever had gehad dat die vrouw een man was geweest, want ze voorzag allerlei problemen. En vooral de beginperiode was – naast de geweldige tijd die ze samen hadden – er ook één van veel twijfels over hoe ze het naar buiten zouden brengen, hoe de familie en

de buitenwereld erop zou reageren en wanneer ze hand in hand over straat konden gaan lopen, bijvoorbeeld.

Daarin hebben ze ook zeker met een aantal problemen te maken gehad, ze kregen heel wisselende reacties uit hun omgeving. Maar ze vonden zichzelf toch oud genoeg om hun eigen leven te leiden. “Je bent wie je bent, je bent niets anders dan een ander mens. Je voelt meer voor vrouwen, daar is niets mis mee”. Ze vindt het dan ook heel belangrijk dat er open over wordt gesproken, zodat mensen die ‘uit de kast’ willen komen in het vervolg hopelijk veel minder problemen en onzekerheden hoeven door te maken. “Als het anders zijn normaal wordt, dan kunnen mensen veel meer leven zoals ze werkelijk voelen dat ze zijn.” Anneke vertelt dat ze het triest vindt voor de oudere mensen in verzorgingshuizen / bejaardentehuizen dat zij er niet over kunnen praten en zelfs weer terug in de kast gaan omdat ze bang zijn buitensloten te worden of gepest te worden.

Petra, vriendin van Anneke, zei een keer dat wanneer je niet gediscrimineerd wilt worden als homoseksueel, je rechtop moet gaan staan en laten zien dat je niet bang bent. Want waarvoor je bang bent, dat is anders wat je krijgt.

Anneke zou gelukkig zijn wanneer mensen open en eerlijk zijn wanneer over homoseksualiteit. Ze kan het beter plaatsen wanneer mensen een oprechte vraag stellen. Mensen mogen prima zeggen dat ze het lastig vinden of ongemakkelijk vinden, want dat is oprecht en open zijn en dat is fijn.

Mensen kunnen uit onwetendheid denigrerend reageren over homoseksualiteit. Waar Anneke de kriebels van krijgt is dat wanneer er tegen haar wordt gezegd dat het prima is dat zij zo mag zijn. Zij ervaart dit als kwetsend. Anneke geeft dat het haar leven makkelijker was geweest wanneer zij hetero zou zijn. En zij heeft zeker momenten gehad dat ze dat was ik maar gewoon hetero dan zou alles makkelijk zijn. Maar ze is het niet en op deze manier kiest zij voor haar geluk.

Er kwamen veel reacties van de vrouwen uit de groep. Zij vertelden allerlei verhalen over mensen die zij kennen die openlijk of minder openlijk homoseksueel zijn. De vrouwen stelden ook allerlei vragen, bijvoorbeeld: is het aangeboren, had Anneke niet liever een man gehad, kun je er echt niet van genezen, enz. enz. Anneke gaf hierover veel informatie.

De vrouwen vonden dit een onderwerp dat belangrijk is om te bespreken en gaven aan dat ze er veel van hebben geleerd. Ze vinden het heel erg dat er in veel landen nog veel moeilijker met homoseksualiteit wordt omgegaan dan in Nederland. Ze gaven daarvan verschillende voorbeelden.

De sfeer in de groep was heel prettig, iedereen luisterde aandachtig en er werden verschillende vragen gesteld. Normaal beginnen de vrouwen al rond 10.45 uur onrustig te worden (de bijeenkomsten duren tot 11.00 uur), maar nu moesten we er om 11.15 uur echt een eind aan maken.

Evaluatie op 11 oktober

Op 11 oktober hebben we nog een vrij uitgebreide evaluatie gehouden, ook om de vrouwen te bereiken die op 8 oktober (bewust of niet bewust) niet aanwezig waren.

Ook nu vertelden verschillende vrouwen verhalen over mensen die ze kenden die met homoseksualiteit te maken hebben.

Een vrouw vertelde dat een broer van haar al rond 35 jaar was en nog steeds geen relatie had. Haar kinderen zeiden tegen haar: ‘Dat komt omdat hij homo is’, en zij schrok daar heel erg van. Toen hebben haar kinderen haar laten weten dat het maar een grapje van ze was. En later is de broer toch met een vrouw getrouwd.

In het oosten van Turkije zijn er nog steeds verhalen dat broers uit schaamte hun broer/broertje vermoorden omdat hij homoseksueel is. Vroeger verzweeg je dit

gewoon en trouwde je niet. Maar tegenwoordig hoor je vaak over Turkse homoseksualiteit.

Eén vrouw vertelde dat zij les gaf aan de buitenlandse jongeren waarvan ze vermoedde dat ze er een aantal homoseksueel waren. Ze vond het heel moeilijk deze groep te bereiken gezien hun islamitische achtergrond. “Terwijl ik bij een paar jongens zo duidelijk zag dat als zij met een vrouw zouden gaan trouwen, zij doodongelukkig zouden worden”.

Verschillende vrouwen gaven aan dat ze het toch wel jammer zouden vinden als zou blijken dat hun kind homoseksueel zou zijn. En dan vooral vanwege de problemen waar hun kind dan mee te maken zou krijgen.

Eindconclusie:

Veel vrouwen vertelden dat ze het heel interessante ochtenden vonden en er veel van hebben geleerd. Ze kijken over het algemeen nu toch heel anders tegen LHBTI-mensen aan. Het verhaal van Anneke heeft ze erg aangesproken en ook de vragen en ervaringen van de andere vrouwen hebben indruk gemaakt.